

CAMELL D'ECOS

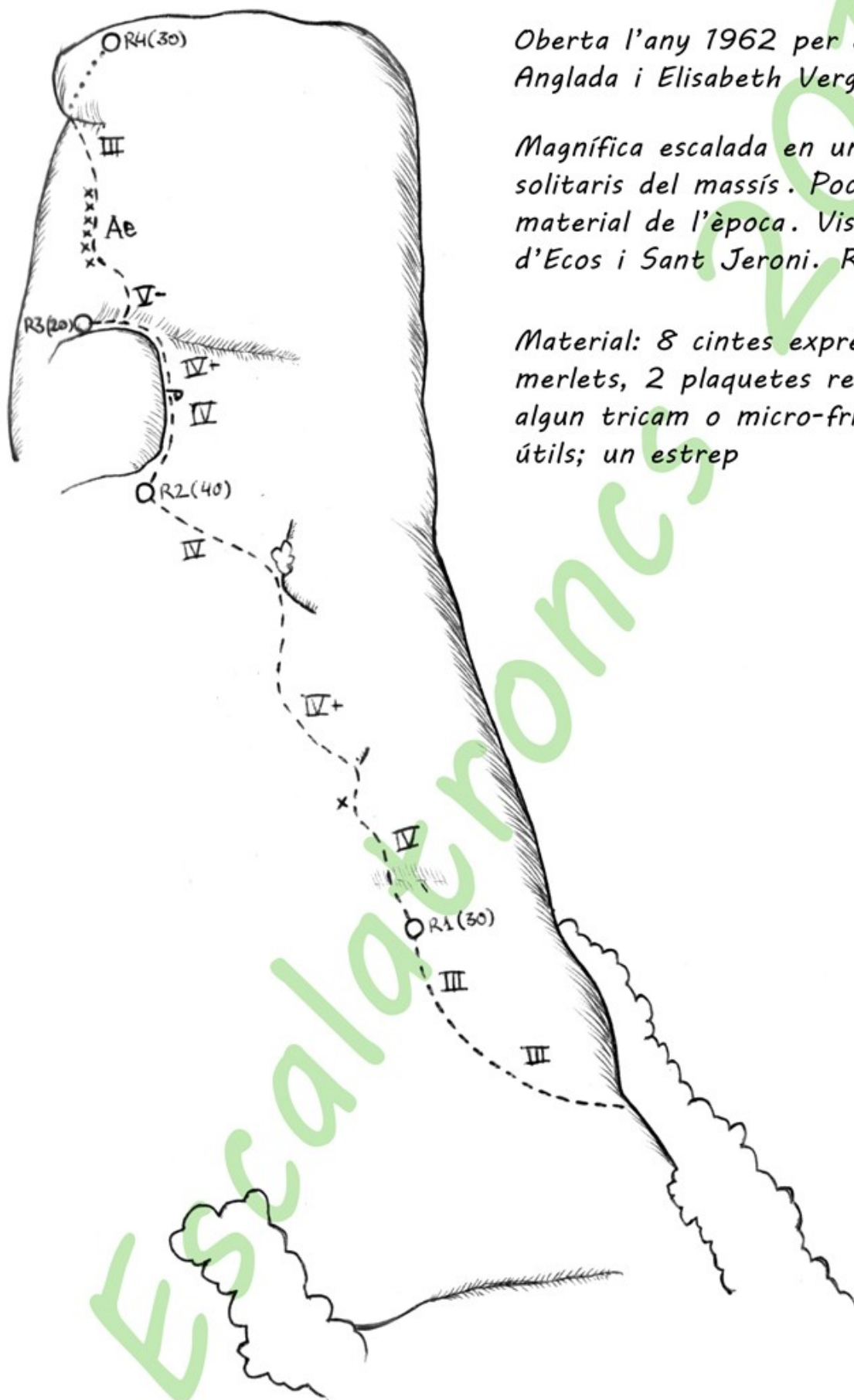
ANGLADA-ELI

V-/Ae (D+) 120m

Oberta l'any 1962 per Josep Manel Anglada i Elisabeth Vergés

Magnífica escalada en un dels indrets més solitaris del massís. Poc equipada amb material de l'època. Vistes panoràmiques d'Ecos i Sant Jeroni. Roca molt bona

Material: 8 cintes exprés, bagues per merlets, 2 plaquetes recuperables, algun tricam o micro-friends ens seran útils; un estrep

A vegades és la suma de les petites coses allò que dóna sentit a tot plegat, conformant un tot aclaparador. *L'Anglada-Eli* és una d'aquestes sumes: talaia privilegiada i solitaria, roca de la millor i una línia que és pura delícia. sempre sentirem qui digui que és una rampa massa llunyana per tant pocs metres, però com deia un company, serà que *"no está hecha la miel para la boca del asno"*... Escalar aquestes clàssiques de Montserrat és una barreja de sensacions que només entén qui ho ha experimentat alguna vegada.

- Via: Anglada-Eli
- Zona: Montserrat - Ecos
- Dificultat: V-/Ae (D+)
- Dificultat obligada: V-/Ae
- Llargària: 120 metres
- Grau d'exposició: Alt
- Grau de compromís: Alt
- Equipament: Poc equipada; un espit al segon llarg, un clau al tercer i els 5 passos d'Ae al darrer. La primera R té un parabolts, un espit i diversos burins, la segona 2 burins i 2 caps de burí. La tercera 3 burins i la quarta 2 parabolts
- Material: 8 cintes, 2 plaquetes recuperables, bagues per merlets, un estrep i algun tricam i micro-friend

Aproximació:

Des de Santa Cecília anem a buscar la canal del Migdia. Un cop passat el coll, al cap de pocs metres, anem a buscar la canal dels Micos, que remuntem fins atènyer el coll entre la Gega del Camell i l'Eco Superior. Descendim aleshores per la vessant nord del coll fins arribar a l'inici de la via.

Via:

El primer llarg serveix per situar-nos al llom de l'aresta. El segon és una petita joia, roca excel·lent en un mar de còdols cantelluts que ens ajuden a progressar amb tota tranquil·litat. Trobem un espit a mitja tirada i podrem llaçar algun merlet.

La tercera tirada va per un bonic diedre amb un pas atlètic per situar-nos sobre una aèria vira al final de la qual trobarem la reunió. Per enfilars els burins del darrer llarg haurem de retrocedir uns metres per la cornisa i trobar el punt més assequible. La xapa del penúltim burí se'ns ha quedat a les mans, així que cal preveure una plaqueta o cordino per escanyar.

Descens:

Fem un ràpel del cim fins al coll. A la banda oest trobarem una instal·lació que ens mena a la canal de descens, però paga la pena remuntar la via Normal de la Gega III (Alaix i Colomines, 1948) i rapelar dels del cim d'aquesta.

El que més m'ha agradat:

- La via és una joia de dalt a baix.
- Roca excel·lent i vistes panoràmiques.

